

מועצה מקומית להבים

פרוטוקול

ישיבה כללית

מיום רביעי, כ"א בתמוז תשפ"ב, 20.07.2022

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

מוזמנים:

		חברים:
- ראש המועצה	מר יוסף ניסן	
- חברת מועצה וסגנית ראש המועצה	גב' ברוריה אליעז	
- חבר מועצה וסגן ראש המועצה	מר שלומי שטרית	
- חברת מועצה	גב' רונית דמרי עייאש	
- חברת מועצה	גב' עדי זנד	
- חבר מועצה	פרופ' מתי ליפשיץ	

		חסרים:
- חבר מועצה וסגן ראש המועצה	עו"ד קובי נודלמן	
- חבר מועצה	פרופ' עפר לוי	
- חבר מועצה	מר כפיר מימון	

מר יוסף ניסן: החברים הזאתי נקבעה לבקשתו של מתי בנושא יחסי עבודה במועצה. עלו כל מיני אפשרויות ובהחלט אני נענית, מה שמבקשים ממני עבורי הכול שקוף הכול על השולחן. אני אדבר משהו כמו 10 דקות, אני אגיד מה שיש לי, ואחרי זה נפתח את זה, בסדר? מבחינתי הכול שקוף. אני עובד עם אנשים ונותן בהם אמון מוחלט. כל בן אדם, זאת הגישה שלי. אלא אם כן הוא מוכיח לי אחרת, בסדר? ככה זה היה, אני גם אתן דוגמאות, וככה זה גם יהיה, כי אני חושב שזו גישה וזה אני, ואני חושב שזה גם נכון לתת אמון. יחסי אנוש מאוד חשובים לי. מי שמכיר אותי יודע שאני יודע להעריך ואני יודע לפרגן כשצריך, ואני נותן גם לאנשים לעבוד, אני נותן להם יכולת לעבוד, אני לא מגביל אותם. ויש דוגמאות רבות לכך, אם זה דני, ואם זו זהבה, ואם זו אורי, ועובדיה וכל מי שבאמת עובד ונותן, אז אני נותן לו את כל היכולת לבואי לידי ביטוי. כמובן בסופו של דבר המטרה שלי זה להעלות את רמת השירות תושבים, לתת שירות הכי טוב שיכול להיות. ראש מועצה לא יכול לעשות הכול לבד, הוא לא יכול, גם אם הוא רוצה, גם אם הוא הבן אדם הכי מוכשר בעולם, הוא לא מסוגל לעמוד בכל המשימות האדירות האלה שיש למועצה כזאת, וזה אם לא עשרות אפילו מאות משימות, בסדר? בכל דבר שקורה כאן במועצה, אני נותן את כל מה שצריך. מי שמגלה רצינות ונאמנות למקום העבודה, מקבל את כל הגיבוי ממני חד משמעית. אגב בתיה זו דוגמא טובה. אני הגעתי למועצה, היחסים שלי עם בתיה לא היו מי יודע כמה, עוד לפני, בעיות עם ראש המועצה הקודם ביני לבינו והיא באמצע. אבל בסופו של דבר ידענו להתעלות על פני החיכוכים האלה ועל פני האגו הזה. ונתתי לה לעבוד, והיא סיימה בכבוד, והארכנו לה כבר פעמיים את השירות שלה טוב, כי הייתי מרוצה ממנה והיא נתנה עבודה כמו שצריך, והיא ידעה לשים את כל המשקעים בצד ולתת עבודה עד הסוף. והיא קיבלה את זה. היו שמועות שאני מפטר אותה ומפטר אותה, וכל מיני שטויות כאלה, וידענו להתעלות על פני כל המחלוקות שהיו לנו בעבר, וזו הוכחה ודוגמא טובה. יש לנו את דני בביטחון, שעושה עבודה נהדרת, מקבל ממני גיבוי מלא. אנחנו משדרים לגמרי באותו תדר. וגם התוצאות נראות בשטח, יש ירידה של 70% בכמות העבירות לעומת שנה שעברה. זה לא היה מעולם בלהבים במשך 77 יום. 2 אירועים של פשיעה בלהבים. זה לא היה מאז שלהבים קמה להערכת, ותבדקו אותי אחורה. עובדיה עובד מצוין, הארכת לי לו עכשיו בשנה לבקשתו את העבודה במועצה. עובד מקצועי, נאמן, עובד שנים רבות. אגב עם כל עובד יש לי עליות ירידות, זה טבע של עבודה, זה עבודה תחת לחץ אדיר. אני מצפה מדברים שאני עושה לא לחזור על אותם דברים, שהדברים האלה יתבצעו ושזה לא מתבצע, מה לעשות גם העובדים עצמם עמוסים כולם בעבודה. אורי מצוינת במחלקת רווחה. עדנה גם איתה עליות ירידות. איך אמר לי

שלומי? צריך לצאת לך כתר שאתה יודע לעבוד עם האנשים האלה.

מר שלומי שטרית: אני אמרתי לך?

מר יוסף ניסן: כן. לא אמרת יאללה.

מר שלומי שטרית: אתה לא חושב שזה היה מיותר?

מר יוסף ניסן: מה? למה? זה בסדר.

מר שלומי שטרית: ההשמצות האלה עוד פעם, אתה משמיץ. באנו במטרה טובה.

מר יוסף ניסן: זה בסדר, הכול טוב.

מר שלומי שטרית: למרות שזה אירוע, ואתה מתחיל עוד פעם.

מר יוסף ניסן: הכול בסדר, לקחתי את הדברים חזרה.

מר שלומי שטרית: יופי בדיוק.

מר יוסף ניסן: זהבה עובדת מעל ומעבר, באמת. נותנת מעצמה עם יכולות, באמת היא שינתה פה דברים מהקצה לקצה, בזמן הקצר שהיא נמצאת פה, והיא נמצאת פה רק 8 חודשים. ויש בינינו יחסים מעולים ואנחנו משדרים באמת בעבודה נון סטופ עד 00:00 ו-01:00 בלילה גם. באמת אין לי מילה אחת להגיד אפילו, אני לא יכולתי לעשות יותר טוב ממנה, הנה אני מודה. בעבודה שהיא עושה, עבודה מקצועית, עם נאמנות למקום עבודה. עכשיו חגית, חגית בסך הכל יחסי העבודה הם תקינים, יש דברים יותר טובים פחות טובים כמו כל בן אדם, היו לנו עליות מורדות. יש לה אחריות לכספים, שזה מאוד מאוד חשוב בעיניי, ואני שם על זה דגש, כי המועצה לא יכולה להרשות לעצמה לאבד כספים שמגיעים לה, וזה צריך לעבוד בצורה הדוקה, ממש בלחץ מאוד גדול. גם היא נמצאת בלחץ, זו עבודה שדורשת הרבה הרבה התעסקות. אם זה עם תושבים ואם זה בכספים ואם זה בתקציבים ואם זה עמידה ביעדים ואלף ואחד משימות. גם עליה, אני

גם יכול להבין את זה. בחצי שנה האחרונה באמת עבודה תקינה ושוטפת יש לי איתה. אני יודע שהיא נתנה תשובות טובות לכולם, כל מי ששאל אותה, עובדת אמינה אחראית, זה אי אפשר לקחת ממנה. לויאליות למערכת, אליי, אי אפשר להתווכח על זה בכלל. היו באמת מחלוקות בקרב העובדות שלה, והיה איזה אירוע בין 2 עובדות, שהגיע לידי המשטרה עם תלונה. זה באמת, אלימות, אני לא יודע אם הייתה או לא, אני לא שופט. ואם הייתה אז היא ברמה נמוכה מאוד, ולהערכתי כבר התיק נסגר, לפי המידע שיש בידי התיק הזה כבר נסגר במשטרה. וזה יכול לקרות בכל מקום עבודה, זה לא משהו שהוא יוצא דופן, ובטח לא דבר שקשור בי. הרי הישיבה הזאתי נועדה לבדוק את העבודה שלי מול העובדים ואיך אני מתנהל. זה משהו שלא קשור בי, אני לא ידעתי בכלל שזה יכול להגיד למצב כזה, זה גם אני הופתעת. אתם צריכים להבין ששכר העובדים במועצה הוא לא גבוה, אולי זה גם חלק מהמערכת שעובדים קשה ומקבלים אולי שכר לא כזה גבוה. גם הגזברית בעצמה משתכרת לא ברמה מאוד מאוד גבוהה, בטח לא במשק ובתארים שהיא מחזיקה. היא הביעה את רצונה להתקדם. היא מחזיקה בהצעת עבודה טובה יותר. אמרה לי שהיא רוצה לעזוב. אני ביקשתי ממנה להישאר, בטח לקראת התקציב שאנחנו עובדים בפניו, והיא נאותה להסכים להכין את התקציב בכל מקרה, גם אם היא תעזוב. אני לא יכול לעמוד בדרך של עובדת שרוצה להתקדם, ואני גם מפרגן לה. אם היא מקבלת שכר הרבה יותר, הנה גם שמעה את זה מפיה אפילו ברוריה. אנחנו לא יכולים להחזיק אותה בכוח. ההיפך אנחנו צריכים לפרגן לעובדים כאלה. עכשיו נגיע לאלעד. אלעד תראו זה 2 עמודים.

לגבי אלעד, ואני קיבלתי את מה שאתה אמרת אז שאני צריך להציג לחברי המועצה למה אני מתקשה לעבוד איתו. כי זה מפריע לעבודת המועצה, בסופו של דבר זה גם פוגע בתושבים, אין לי ספק. אז ככה, אלעד קיבל את המעמד והסמכויות שאף, שימו לב מה שאני אומר לכם, אף ראש מועצה לא בארץ, בעולם לא היה נותן. אף ראש מועצה לא היה נותן סמכויות כאלה לשום עובד, בטח לא בזמן הקצר שעבדנו. והגענו למשבר אמון קשה ביותר. זאת אומרת אני מבחינתי, אני רואה את עצמי שטעיתי בזה שנתתי לו יותר מידי סמכויות, ויותר מידי כוח בידיים. זאת הטעות שלי, בסדר? וציפיתי שייקחו את זה למקום של עשייה, למקום של נאמנות, למקום של כבוד, למקום של טובת היישוב. כשראיתי שזה לא זה הכיוון ורציתי למנות אותו ליו"ר הנהלת המתנ"ס, אני לא חוזר בי במה שרציתי, זה הליך שלא הושלם.

יש חוות דעת משפטיות שאומרות שהוא לא היה יו"ר הנהלת המתנ"ס, והוא עדיין מציג את עצמו כזה. יאללה אם הוא חושב שזה יתרום לו באיזה קול בבחירות, אז הוא טועה,

וזה ממש לא מעניין אותי. הוא ביקש כשרמי התפטר, פוטר, היה הליך פיטורים שזה ועדת פיטורים שלא אני יושב בה, אבל זו ועדת פיטורים שקראה לרם לאור הממצאים שהיו לנו. אלעד ביקש פגישה איתו, הוא ביקש פגישה שלי יחד עם מבקר של המועצה ונעניתי. ישבנו בישיבה ואז הוא אמר: 'איך אתה יכול לפטר בן אדם בלי להגיד לו, תשמע לא היית טוב פה, פה ופה.' אז אמרתי לו: 'אתה לפני 8 חודשים ביקשתי לקרוא לרם ולהגיד לו אתה לא בסדר פה ופה ופה ופה.' וזה מה שעשינו. והוא הכחיש את קיום הפגישה הזאת. הוא הכחיש שהפגישה הזאתי התקיימה בנוכחות המבקר, כשיש פרוטוקול לדבר הזה. אחרי זה במהלך השיחה הוא שאל אותי שאלות שלא קשורות בכלל לרם. אז שאלתי אותו: 'אתה מקליט את השיחה?' אז הוא אומר: 'כן, אני רוצה להודיע לפרוטוקול שהשיחה הזאת מוקלטת.' באותו רגע הישיבה הסתיימה מבחינתי.

כשעובד מקליט את המעביד שלו בדברים שנוגעים בו, בית המשפט גם נוטה לקבל את זה. לא בכל המקרים, לא בכל המקרים, אבל נוטה לקבל את זה כי זה למעשה הגנה של העובד כלפי המעסיק. אבל ברגע שמקליטים מישהו, את ראש המועצה, בטח את ראש המועצה עבור עובד אחר, כדי להשמיע לו את ההקלטה, זה מעשה חמור בעיניי, ששובר את כל האמון שיכול להיות בין בני אדם, כל האמון. לא אחזור על הדברים.

אלעד לא מקבל את המרות שלי. אני ביקשתי ממנו לא לפרסם בפייסבוק אלא רק דרך הדוברות, הוא לא נענה לבקשה שלי, הוא עושה את זה דרך תושבים, דרך עצמו בהיתממות שהוא כתושב מפרסם את זה. כל מיני הסברים שלא מקובלים, לא עולים על הדעת. הוא מסרב לחשוף בפניי את רשימת הפגישות שלו עם תושבים. ולגבי המקצועיות, אלעד העריך את בניית בית הכנסת ב-170,000 ש"ח, כולנו היינו עדים לכך. רונית שאלה אותו האם זה לא יעלה בעוד 200,000 ש"ח? הוא אמר שלא לפרוטוקול. ואחרי זה התברר שזה כן עולה ב-200,000 ש"ח, מ-170,000 ש"ח הגענו ל-380,000 ש"ח. עכשיו בשביל מה אני מחזיק מהנדס, שיבוא ויגיד אין בעיה העלות היא מוערכת בין 170,000 ש"ח ל-380,000 ש"ח, זה בסדר 100%. אבל אם הוא אומר 170,000 ש"ח ושואלים אותו זה לא יעלה בעוד 200,000 ש"ח, והוא אומר לא, ואחרי זה מתברר שכן.

אז יש בעיה, מה לעשות יש בעיה. אלעד התעסק בתיקון גם הפנסים אחרי שרם עזב, והוא העדיף תושב שרונית על פני התיקון של שאר הפנסים פה ביישוב, זה דבר שגם חושף את המועצה, גם פוגע בשמה הטוב, וגם חושף אותה לתביעה. כי היו דברים יותר חמורים ממה שהיה בשרונית, וגם הראיתי את זה למבקר המועצה, עשיתי איתו סיבוב. כי אותו תושב פנה למבקר המועצה שאני עצרתי את התיקון. אז מבקר המועצה שאל אותי, אמרתי לו בוא תעלה איתי לאוטו בערב, זה היה אחרי ישיבת מועצה, לקחתי אותו

והראיתי לו שיש מקומות יותר דחופים לתיקון מאשר המקומות האלה, והוא גם השתכנע וגם כתב את זה. בנושא התאורה בכלל הייתה מחלוקת בינינו, בסוף אני הייתי צריך לקחת יועץ חיצוני, כדי שיתן חוות דעת. זה היה צריך לבוא ממנו, וזה לא בא ממנו, זה בא ממני. וזה מה שעשינו בסוף.

פרופ' מתי ליפשיץ: יוסי רק אל תשכח לתת לנו את הזמן.

גב' רונית ד. עייאש: כן בדיוק.

מר יוסף ניסן: כן, אין בעיה אמרתי 10 דקות. כשרם פוטר הוא גרם לנזק למועצה של 170,000 ₪, בפרוטוקול יחד עם-

מר שלומי שטרית: על מה? על מה 170,000 ₪?

מר יוסף ניסן: על כל מיני דברים שהוא התעסק בהם.

גב' רונית ד. עייאש: מזל שאנחנו עושים ליוסי את העבודה, שאנחנו כותבים את זה ל-

מר יוסף ניסן: אז רגע, אבל אני אתן לך לדבר.

גב' רונית ד. עייאש: ... כי הוא לא עלה...

מר יוסף ניסן: זה בפרוטוקול של השימוע שלו, זה נאמר לו, גם יש דו"ח שהגזברית הוציאה לטובת השימוע. הגזברית אגב ישבה בשימוע שלו. מי שישב בשימוע זה גזברית המועצה, מזכירת המועצה ויועץ משפטי. אז היא הכינה את כל הנזקים האלה שהוא גרם, הצטברו ל-170,000 ₪. אגב מזכירת המועצה הוציאה מסמך שהגיע גם לידיכם, שהיה מדובר לפחות במה שקשור למחשוב האינטרנט בבית הספר, תשתיות האינטרנט בבית הספר שמדובר ברמייה. זה דבריה של מזכירת המועצה, לא שלי. והיא אישה ישרה שאי אפשר להגיד עליה משהו אחר. אגב אלעד הצהיר שהוא חושב להתמודד, זה ידוע לכולנו, נכון? כולנו יודעים.

גב' עדי זנד: אני לא ידעתי, אבל עכשיו אני יודעת.

מר יוסף ניסן: אז הגיע הזמן שתדעי. הגיע, הוא גם שאל כמה תושבים, הוא גם מדבר עם תושבים, אני יודע. זה מגיע אליי בסוף. אי אפשר פה לעשות דברים מאחורי גבו של ראש המועצה. אגב כשהוא הגיע לעבודה, יש לי עוד 2 דקות. כשהוא הגיע לעבודה, הוא לא מילא את המסמכים של העבודה כמו שצריך, והוא העלים מקומות עבודה שהוא עובד בהם בנוסף, בנוסף לעבודתו במועצה. והוא לא סיים למרות התרעה של משרד הפנים, משרד הפנים התריע בפניו, והוא לא סיים את זה. עכשיו כל מה שאני אומר לכם כאן זה מגובה בעובדות.

גב' רונית ד. עייאש: שנייה, עדיין לא סיים או סיים מאוחר. עכשיו, עכשיו. עכשיו הוא סיים את התהליך?

מר יוסף ניסן: עכשיו הוא סיים כן.

גב' רונית ד. עייאש: עכשיו הוא סיים.

מר יוסף ניסן: אבל באותו זמן הוא לא סיים. אלעד נכנס אליי למשרד ואיים עליי, בפירוש איים עליי, כשהיו בינינו כבר חילוקי דעות. הוא ממריד עובדים במועצה, לא יכול להיות שעובדים יוציאו, עובדי מחלקת הנדסה יוציאו מסמך נגד ראש המועצה עם טענות חסרות שחר ולא יבואו לראש המועצה לפני זה או יגידו לו, ישאלו אותו שאלות לפני שהם קוראים לו שקרן, קוראים לי שקרן באחת השיחות שהיו להם עם מבקר המועצה. כמו למשל להתלונן שאני מטריד אותם אחרי שעות העבודה, כשהם מקבלות שעות כוננות.

מי שמקבל שעות כוננות מקבל אותם כדי שיפריעו לו אחרי שעות העבודה לצורך העניין, אז הוא לא יכול לכתוב את זה במכתב. עכשיו כששאלתי את אלעד, אלעד אמר שהוא לא ידע בכלל שהמכתב הזה יוצא, זאת אומרת הוא גם לא יודע מה קורה במחלקה שלו לדבריו, וזה גם מעמיד בסימן שאלה את מה שקורה במחלקה. כי עובדים מן הטבע הולכים למנהל שלהם אומרים להם ראש המועצה עושה ככה וככה וככה. ותפקידו לבוא אליי להגיד לי: תשמע זה מפריע תתקן, לצורך העניין. אבל להגיד שהוא לא ידע בכלל מהמכתב הזה? אז או שהוא משקר או שהוא לא יודע מה קורה במחלקה שלו אחד

מהשניים, בסדר?

פרופ' מתי ליפשיץ: יוסי אני מבקש שתאפשר לנו קצת זמן.

מר יוסף ניסן: כן, כן, לכולם, לכולם.

גב' ברוריה אליעז: יש עוד 4 דקות.

מר יוסף ניסן: 4 דקות.

פרופ' מתי ליפשיץ: זה יותר מ-10 דקות.

גב' ברוריה אליעז: לא, לא יותר.

פרופ' מתי ליפשיץ: יוסי אמר 10 דקות, עברו.

מר יוסף ניסן: אז בסדר עוד 2 דקות אני מסיים, זה כבר בסוף. אגב יש מכתב של היועץ המשפטי שבחן את הסוגיות האלה שהועלו במכתב, ושלה אותן מכל וכל. אני כמשפחה, משפחתי הגישה תכניות לבנייה, אני. הגשנו תכניות למחלקת הנדסה, והחליטו שמה 2 החלטות בתוכניות שלי. אחת שמבטלים את מה שכבר הוחלט שנה לפני זה בנושא הניקוזים, ושאני צריך לבנות טרסה פנימית בתוך הבית, בתוך הבית שלי בשטח שלי, טרסה בתוך השטח שלי של 80 ס"מ לתוך הבית שלי, לא כאמצעי בטיחות אלא כאמצעי נראות ליופי, בסדר? בניגוד להוראות בניגוד להנחיות בניגוד לחוק. מה עשינו? פניתי ליועץ המשפטי, לקחנו מהנדס מרשות אחרת, שביטל את 2 ההחלטות האלה, כי הם לא היו נכונות וחוקיות, והתוכניות נמשכו כפי שהם. עכשיו הוא מוסר נתונים מתוך המועצה, גם לתושבים וגם לחברי המועצה, שזה מעשה בעיניי אסור, כדי לנגח את המועצה. אני מזהה את זה, אני מזהה את זה גם בפוסטים שנכתבים. הוא מוסר נתונים כדי להכשיל אותי, ממעט להגיע לעבודה, טוב זה כולם יודעים. הטלפון, הכי פחות עונים במחלקת הנדסה במועצה. אני מקבל הרבה תלונות על זה גם. ובסופו של דבר מדובר בפגיעה בתושבים. זה מה שהיה לי להגיד, ואני פותח את זה לדיון.

פרופ' מתי ליפשיץ: תרשו לי להיות הראשון, כי אני ביקשתי את הפגישה היום. אני ברשותכם אעמוד בגלל המסכה. תראו, קודם כל תודה שאתה מתעד את הישיבה הזאת. ביקשתי את הישיבה הזו כי הדברים פחות ורודים מהתיאורים שתוארו פה... אז הייתי אומר שהצבע האדום... כשהוא חזק מאוד. אבל הדברים הם קצת אחרת. מאיפה יש לנו את הזכות בכלל כחברי מועצה להתערב או לבקש דברים ממה שקורה במועצה לראש מועצה יש את הזכויות לבחור עם מי לעבוד. אבל ברגע שזה נוגע ליותר מאדם אחד, זה כבר פוגע במועצה. סליחה ביישוב עצמו. בקדנציה שאני נמצא בה, מפריע לי מאוד שבעידן מערכת יחסי העבודה בינך לבין המחלקות השונות, ואני תכף אפרט, יש פגיעה ביישוב ולא יעזור שום דבר. זה לא רק להשקות שאת הפיטוניה, זה הרבה יותר מזה. אני אתחיל אחד אחד.

חגית, חגית הגישה מכתב פיטורים. חגית לא הגישה מכתב פיטורים בגלל זה שיש לה עבודה שהמשכורת שלה היא בדולרים או במארקים. חגית הגישה מכתב פיטורים, שהיא לא מסוגלת לעבוד עם יוסי נקודה. חגית צודקת. יוסי צודק. השורה התחתונה שזה לא כמו שיוסי מציג שיש לה גיוב שהמשכורת שם היא לא יודע מה, אלא היא הגישה כי היא לא מסוגלת לעבוד עם יוסי, בהרבה מאוד נסיבות. אגב אנחנו ביקשנו את הפגישה היום, אבל הדברים לא התחילו אתמול. לאורך כל הקדנציה של יוסי הדברים האלה קיימים. אז נא לדייק עם חגית. וחגית עושה כמיטבה. חגית לא יכול לשפוט עד הסוף כי אין לי את ה-Background הזה מבחינת רוי"ח וכו'. אבל אני מתרשם שהיא עושה כמיטבה שהדברים ידפקו עד כמה שאפשר יותר. והיא בחרה להתפטר במשפט אחד, היא לא יכולה לעבוד עם יוסי נקודה. זה לא משכורת אחרת.

אלעד, אלעד לא טלית שכולה תכלה. הרי לא נולדנו אתמול. יש לנו ניסיון חיים. אלעד לא טלית שכולה תכלת. אבל אלעד הוא האויב מספר 1 שלך. מהנדס המועצה הגדרת אותו בינך לבין עצמך כאויב מספר 1. אלעד אגב מוכשר. אלעד אגב מקצועי מאוד. תאמין לי אתה חושב שהכול אני מוזן מאלעד, אני מרגיש את זה בניואנסים שאתה משדר לי. אני לא מוזן ולא מושפע לא מחגית ולא מאלעד. מה שאני אומר זה מתוך הבנת הנקרא שלי. אלעד בחור מוכשר, אלעד הוא מהנדס מעולה. אלעד יכול היה להביא ליישוב הזה הרבה יותר ממה שהוא נותן כרגע, אילו היה לו את הגיבוי שלך, ואילו לא היית רואה אותו כאויב מספר 1 שלך.

אני ביקשת ממך הרבה מאוד פעמים ליישר את ההדורים, לא הצלחת לעשות את זה, כי לא רצית לעשות את זה. אתה מסתיר ממנו מידע, אין לכם בכלל תקשורת. אני לא מכיר מועצה שמהנדס המועצה או מהנדס העיר וראש המועצה או ראש העיר, הם במאבק של

ראש בראש, קרב אגרופים. אז גם אם אלעד הוא לא טלית שכולה תכלת, הצלחת לראות אותו כאויב מספר 1, לא לקדם את הדברים שלו למרות כל מה שאמרת, וגם אלעד על סף הגשת מכתב פיטורים. אז דמות מרכזית כמו חגית מתפטרת, כי היא לא יכולה לעבוד איתך. אלעד מתפטר, או אולי הוא יגיש התפטרות, איך שאני קורא, הוא לא אמר לי כלום, איך שאני קורא את המצב זה מה שייקרה, אז שוב דמות ומחלקה מרכזית. ואני יכול להביא לך רשימה של 11 אנשים, כולל עדנה שאתה ממש תיארתי כאילו שאתם מתחבקים ואתם ביחסים מעולים, לא בדיוק.

מר יוסף ניסן: אני לא אמרתי-

פרופ' מתי ליפשיץ: לא בדיוק כך.

מר יוסף ניסן: ההיפך-

פרופ' מתי ליפשיץ: כולל רינת שנמצאת, שהיא זו שמנהלת את החשבונות והתקציבאית, אני חושב שאתם לא מדברים בכלל ביניכם. ואם כן, אז כל אחד יש לו את המועקה, אבל אני יודע שהיא, נכון שהיא במחלקה של חגית. אבל נכון גם שכל אחד הוא בזכות עצמו, והיא לא מדברת איתך כמעט.

ורינת היא גם כן דמות מרכזית במועצה. נכון שדיאנה שנמצאת במחלקת ההנדסה, אבל היא אחראית על ועדת תכנון ובנייה, היא גם כן ביחסים מאוד גרועים איתך. שהפונקציה שלה מאוד מרכזית. ואני יכול להביא, אני לא רוצה להיכנס לרכילות של עיתון העולם הזה, אם מישהו בכלל זוכר את העיתון הזה. לא אכנס... אבל תאמין לי יש לי פה 11 שמות, ולמה אני רשמתי את זה? לא בגלל קטנוניות, אלא בגלל שיעורי בית שהכנתי עד שהביאו אותי לבקש את הפגישה הזו. ראשי מחלקות אנשים מרכזיים במחלקות לא מסוגלים לעבוד איתך יוסי.

אז מה, אם זה אדם אחד, אתה יודע שמישהו אומר לך שאתה טיפש, אתה אומר מה הוא מבלבל לי, אני לא מתכוון למילה טיפש, אבל רק כדוגמא. כשמישהו אומר לך שאתה טיפש, אז אתה אומר לו, מה הוא מבלבל את המוח. ש-2 אנשים אומרים לך שאתה טיפש, אז אתה אומר רגע מה הם רוצים. אבל כש-3 אנשים כבר אומרים שאתה טיפש, ואני לא מתכוון לומר עליך שאתה טיפש-

מר יוסף ניסן: לא, בסדר.

פרופ' מתי ליפשיץ: זה רק לשם הדוגמא. אז אתה אומר רגע אחד, אולי אני בכל זאת טיפש. אם זה היה אדם אחד שלא היית מסוגל לעבוד איתו, אם זה היה 2 או אם זה היה 3 או אם זה היה 4, אז אני לא הייתי מתערב בכלל. אבל ברגע שנוצר מצב שכמות כזאת גדולה של אנשים עוזבים בגללך, אני שואל את עצמי מאיפה הזכות הזו שיש לך להמשיך הלאה ולהוביל את המועצה הזו, שאנשים מתפטרים. ולמה אני מרשה לעצמי לומר משפט כל כך קשה? כי זה פוגע במועצה, זה פוגע ביישוב, זה פוגע באנשים. ואם אתה מאפשר את זה שזה מה שקורה, וזה מה שהולך לקרות גם בשנה הקרובה, ואלה כבר התפטרו. אתה מביא לדוגמא את זהבה, את זהבה אני מאוד מעריך, אבל זהבה זכתה לקבל פה עבודה לקראת גיל פנסיה נקודה. כל אחד שמקבל עבודה בפנסיה מנתב את הרגליים של מי שנתן לו את העבודה הזו. כי אפשר היה גם לבחור מישהו צעיר יותר, דינמי יותר, ואין לי שום דבר נגד זהבה חבריה, אני מעריך אותו, היא עושה עבודה מצוינת. אבל שזהבה לא תעבוד איתך טוב?

גב' עדי זנד: בדיוק.

פרופ' מתי ליפשיץ: אז יהיה סוף העולם, כי הרי מה בגיל שלה היא קיבלה עבודה, אז היא פתאום לא תעבוד איתך טוב.

גב' רונית ד. עייאש: ומיידית 90% שכר שהעלינו חריג מעבר לזה.

פרופ' מתי ליפשיץ: כמובן היא קמה בבוקר שותה קפה ויש לה לאן ללכת.

מר שלומי שטרית: בבית.

פרופ' מתי ליפשיץ: אז אם יש לה לאן ללכת, שהיא לא תעבוד איתך ותעשה הכול? ואני מעריך את זהבה, שלא ייצא מהפגישה הזו-

גב' רונית ד. עייאש: חס וחלילה, כולנו.

פרופ' מתי ליפשיץ: שיש לי משהו נגד זהבה. מאוד מעריך אותה.

גב' רונית ד. עייאש: אנחנו מעריכים בדיוק באותה הערכה שלך באמת.

פרופ' מתי ליפשיץ: אתה הבטחת לי בשיחה בינינו כדי לשמור, אני כל הזמן מנסה לשמור את האיזון, ואני מנסה לשמור את מה שקורה במועצה, ותאמין לי לא נסתר ממני גם דברים אחרים, שאנשים לא צודקים. אני לא מצדיק אותם במאת אחוזים. אחרי שפוטר לפני שנה רם שהיה מהנדס תשתיות או מים, ניצלת את המומנטום הזה כדי שוב בהתנקמות שלך מול אלעד, ניצלת את זה לא להביא מהנדס אחר, כי מה פתאום להקל עליו בעבודה, מה פתאום וכו'.

זה גם... ואמרת שאתה תביא, המילה שלך לא הייתה מילה. כשם שהפחים הירוקים מילה שלך לא הייתה מילה. וכשם שאכיפה ביישוב מילה שלך לא הייתה מילה. אבל זה לא קשור למה שקורה פה. אבל אם אתה הזכרת את רם, אז יכול שרם היה לא בסדר, אבל אחרי שפיטרת אותו, הבטחת להביא מישהו אחר במקומו. לא עשית, לעומת זאת התמנות כל מיני ג'ובים ביישוב, שהם הרבה פחות חשובים ממהנדס מים-

מר יוסף ניסן: זה לא נכון.

פרופ' מתי ליפשיץ: ככה אני חושב. אתה ראש מועצה, יכול להיות שהדברים האלה יותר חשובים. אני לא ראש המועצה.

מר יוסף ניסן: לא, לא, בסדר, אני אענה.

פרופ' מתי ליפשיץ: לכן אני מצוין, ופה אני מגיע לשורה התחתונה. אנשים מתפטרים, אנשי מפתח מצוינים מתפטרים, גם אם הם לא טלית שכולה תכלת, הם מתפטרים לא בגלל ג'ובים אחרים. הם מחפשים אולי ג'ובים אחרים, בגלל חוסר יכולת לעבוד איתך, וזה פוגע ביישוב, ולכן אני יוצא בקריאת תיגר על כל מה שקורה פה.

גב' רונית ד. עייאש: אז אני רוצה-

מר יוסף ניסן: רגע, אני רוצה רק להתייחס.

גב' רונית ד. עייאש: לא, אני רוצה להמשיך, ואתה תתייחס-

מר יוסף ניסן: לא, לא, אני אתייחס אליו, כי אחרת אני לא יכול.

גב' רונית ד. עייאש: אי אפשר, אתה תגיד-

מר יוסף ניסן: מי שידבר אני אתייחס אליו, מה הבעיה?

גב' רונית ד. עייאש: לא, אבל אתה תגיב-

מר יוסף ניסן: אבל אני מנהל את הישיבה, בואי תני לי לנהל.

גב' רונית ד. עייאש: אבל אתה תגיב כל הזמן.

מר יוסף ניסן: אז תני לי לנהל.

מר שלומי שטרית: הישיבה לא תתחיל הבאה, עד שלא נסיים כולנו.

גב' רונית ד. עייאש: בדיוק. תודיעי לחינוך ש-

מר יוסף ניסן: ככה בנושא חגית, זה לא המידע שהיא נתנה לנו, כשדיברנו איתה.

פרופ' מתי ליפשיץ: מה זה לנו? סליחה שאני מתפרץ-

גב' רונית ד. עייאש: בדיוק.

פרופ' מתי ליפשיץ: הרי יש פה 2 אנשים במועצה. ואני מעריך אותם. אל תיקחו את השלילי ממה שאני אומר. זה ברוריה וזה עפר, שאם אתה תגיד שהיום יום-

מר יוסף ניסן: לא,

פרופ' מתי ליפשיץ: רגע, רגע-

מר שלומי שטרית: כן.

מר יוסף ניסן: אני לא מדבר על זה בכלל.

גב' רונית ד. עייאש: כן, כן.

פרופ' מתי ליפשיץ: אם אתה תגיד שהיום יום-

גב' ברוריה אליעז: התרשמת ממני.

פרופ' מתי ליפשיץ: אם אתה תגיד שהיום יום חמישי,

(מדברים יחד)

מר שלומי שטרית: מאוד ערכית היית בעיניי-

גב' רונית ד. עייאש: את מהממת אבל אתה עושה מה שהוא אומר.

מר שלומי שטרית: ברוריה לפני שנכנסת לפוליטיקה הזאת.

פרופ' מתי ליפשיץ: אין שום דעה עצמית, אני לא שמעתי בכל הקדנציה שלי פה-

גב' רונית ד. עייאש: בדיוק.

פרופ' מתי ליפשיץ: לא את עפר-

גב' ברוריה אליעז: חבל שהתרשמת ככה.

פרופ' מתי ליפשיץ: ולא את ברוריה מציגים עמדה עצמאית. אז מה אתה אומר לי אמרו לברוריה.

מר יוסף ניסן: אני אומר שאני וברוריה דיברנו עם חגית, שאלנו אותה, והיא אמרה קיבלתי הצעה, היא אפילו נקבה בסכום.

גב' ברוריה אליעז: אני הלכתי לבד לחגית-

פרופ' מתי ליפשיץ: חבריה חגית מתפטרת, כי היא לא יכולה לעבוד עם יוסי.

גב' ברוריה אליעז: אני הלכתי לבד לחגית.

פרופ' מתי ליפשיץ: היא סובלת, היא פשוט סובלת.

גב' רונית ד. עייאש: מה זאת אומרת? הוא פגע בה נפשית בהתעללות האישית הזאת.

מר שלומי שטרית: היא הייתה חולה.

גב' רונית ד. עייאש: מה זה חולה בפיזיות.

גב' ברוריה אליעז: אני הלכתי אליה, כי לקחתי ברצינות את העובדה שהיא מתפטרת, באמת ברצינות. כי אני חושבת שדווקא בחודשים האחרונים אחרי שהבריאה, היא עשתה עבודה מאוד מדויקת, וענתה על הבעיות, נענתה לטלפונים וידעה מה לומר-

מר שלומי שטרית: למדה את העבודה סוף סוף.

גב' ברוריה אליעז: גם לך, גם לך תמיד ענתה.

גב' עדי זנד: אם זה יתחיל להיות שיח בין מתי לברוריה, זה לא ילך.

גב' ברוריה אליעז: וגם לי. לכן הלכתי לדבר אני איתה, לא עם יוסי. והיא אמרה לי על

העלויות והמורדות ביחסים, ושמה שהיא הכריע לאחרונה את הכף, זה שהיא מקבלת עוד 130,000 ₪ במשכורת שהוצעה לה.

מר שלומי שטרית: זה שקר, זה שקר.

גב' ברוריה אליעז: זה שקר שהיא מקבלת?

גב' רונית ד. עייאש: כן, כן.

מר יוסף ניסן: אבל זה מה שהיא אמרה.

גב' ברוריה אליעז: זה שקרה שהיא מקבלת?

מר יוסף ניסן: זה מה שהיא אמרה.

גב' רונית ד. עייאש: כן, כן.

מר שלומי שטרית: עכשיו דיברתי איתה, עכשיו דיברנו.

מר יוסף ניסן: זה מה שהיא אמרה, זה מה שהיא אמרה.

פרופ' מתי ליפשיץ: יוסי, אני לא מכיר את הפרטים-

גב' ברוריה אליעז: אני כרגע-

מר יוסף ניסן: אבל זה מה שהיא אמרה. אז מה היא שיקרה לנו?

מר שלומי שטרית: תקרא לה, תקרא לה.

גב' ברוריה אליעז: סליחה, אני מצטטת אותה-

פרופ' מתי ליפשיץ: אתם יחד עוד פעם, ותהיו תמיד ביחד, ובטח לקדנציה הבאה גם תרוצו ביחד.

גב' ברוריה אליעז: לא חמוד, אני כבר לא רצה-

מר יוסף ניסן: לא, לא, לא.

פרופ' מתי ליפשיץ: כל מה שאני רוצה להגיד-

גב' רונית ד. עייאש: שלא תשאירי לנו...

פרופ' מתי ליפשיץ: רבותיי אתם מזייפים את האמת לגבי חגית.

גב' ברוריה אליעז: אבל אמרתי, תרשה לי.

פרופ' מתי ליפשיץ: לא, את אומרת דברים לא נכונים.

מר יוסף ניסן: מה זה לא נכונים?

גב' ברוריה אליעז: מתי-

מר יוסף ניסן: למה אתה אומר את זה?

גב' ברוריה אליעז: מתי, אני מבקשת-

מר יוסף ניסן: למה אתה אומר את זה? זה לא נכון, אני הייתי נוכח, אני הייתי נוכח.

גב' ברוריה אליעז: מתי-

פרופ' מתי ליפשיץ: אתה עשית לה את המוות.

מר יוסף ניסן: אוי נו באמת.

פרופ' מתי ליפשיץ: אין לי מילה אחרת להגיד.

מר יוסף ניסן: איזה מוות?

גב' ברוריה אליעז: מתי, אני לא אתערב יותר-

פרופ' מתי ליפשיץ: זה המשפט.

גב' ברוריה אליעז: מתי, אני לא אתערב יותר, אני מוחה על כך שאתה אומר-

גב' רונית ד. עייאש: עשית לה את המוות.

גב' ברוריה אליעז: אני לא מתייחס אליו.

פרופ' מתי ליפשיץ: בסדר, בסדר-

גב' ברוריה אליעז: לא, אליו אני לא מתייחסת. אני אומרת לך-

פרופ' מתי ליפשיץ: זה שאת מוחה בסדר.

גב' ברוריה אליעז: איך אתה חושב שאני אעמוד בפניך ואני אומר לך, אני אצטט אותה-

פרופ' מתי ליפשיץ: אלה דבריך-

גב' ברוריה אליעז: וזאת לא האמת? אז אנחנו נברר איתה בינינו רק-

פרופ' מתי ליפשיץ: שמעתי אותך, שמעתי.

גב' ברוריה אליעז: כדי שתדע-

פרופ' מתי ליפשיץ: אנחנו חלוקים בדעותינו.

גב' ברוריה אליעז: כדי שתדע שזאת אמת.

פרופ' מתי ליפשיץ: האמת היא שהיא לא יכולה לעבוד עם יוסי.

גב' ברוריה אליעז: בסדר, זה חוץ...

מר שלומי שטרית: ברוריה, אנחנו גם רוצים לדבר. אני רק רוצה להגיד דבר אחד, באמת אבל מתי אתה יודע שיש לי הרבה הרבה הערכה אליך. יכולתי להיות החבר הכי טוב של יוסי, להיות מחובר לעטיני השלטון פה ולנסוע יחד עם ברוריה לבתי מלון, ולחיות והכול-

גב' ברוריה אליעז: ... בתי מלון?

מר שלומי שטרית: תני לי לסיים בבקשה. אני ויתרתי על כל התענוגות האלה של הסגנות והכול-

גב' ברוריה אליעז: עטיני השלטון.

מר שלומי שטרית: אני לא הולך להתמודד, אני לא רוצה פוליטיקה-

גב' ברוריה אליעז: זאת בדיחה.

מר שלומי שטרית: באמת כאב לי וכואב לי מה שקורה ביישוב הזה. אני מרגיש אחרת מכס, כי אני רק מרגיש שאנחנו הולכים, הרסנו את היישוב הזה, והיישוב הזה הולך למקום הכי גרוע שיכול להיות. ואני רוצה להגיד לך מתי, ואני מצטער שאני אומר לך את זה. כשאתה היית שותף לזה קצת. כי אתה גם היית מחובר לעפר ולברוריה ולא היית

קשוב אלינו. 6 חברי ועדת ביטחון מתפטרים שנייה, אנשים רציניים.

מר יוסף ניסן: כן, אתה מה זה רציני.

מר שלומי שטרית: אנשי שב"כ, סגן ראש שב"כ כותב מכתב פיטורים שרעבי, אנשים מאוד רציניים. אני בא ואומר לכם, לא הייתי מעורב בפיטורים האלה, אני ניסיתי למנוע את הפיטורים שלהם. אף אחד לא אכפת לו, אני רוצה לספר לך. בשבוע שעבר ביום ראשון בשעה 30:23 בלילה זיקוקי דינור יורים בתוך המרכז המסחרי, זיקוקי דינור.

מר יוסף ניסן: מה זה קשור עכשיו לשיבה?

מר שלומי שטרית: תקשיב-

מר יוסף ניסן: עזוב, עזוב, עזוב את זה.

מר שלומי שטרית: כלבים, הלומי קרב, דברים שאנחנו לא מבינים עד רגע זה-

מר יוסף ניסן: שלומי אין זמן נו, עזוב אתה סתם-

מר שלומי שטרית: יוסי לא נותן הסבר לזה בכלל.

מר יוסף ניסן: עזוב את זה נו, זה לא קשור לדיון שלומי.

מר שלומי שטרית: ואצלם ממשיכים להצביע יחד איתו.

מר יוסף ניסן: אוי נו.

מר שלומי שטרית: היינו צריכים לעצור את זה בתקציב, ולא בגלל סיבות פוליטיות.

מר יוסף ניסן: שלומי,

מר שלומי שטרית: זהו, אני פה סיימתי.

גב' רונית ד. עייאש: אני.

מר יוסף ניסן: כן.

גב' רונית ד. עייאש: ככה, יש כמה תוספות, אני לא אוסיף על מה שנאמר באמת מפאת הזמן. אבל כמה דברים מעבר. אחד, כל הזמן יושב ועד היום זה בעוכרנו הסיפור של עדנה, היחידה שמבינה פה שלטון ומינהל זאת עדנה.

מר שלומי שטרית: על זה רבנו, כי לא הייתי מוכן שהוא יפטר אותה.

מר יוסף ניסן: תן לה, תן לה לסיים נו.

גב' רונית ד. עייאש: תן לי רגע.

מר שלומי שטרית: על זה רבנו יוסי.

גב' רונית ד. עייאש: שלומי אי אפשר ככה.

מר שלומי שטרית: כואב לי פשוט.

גב' רונית ד. עייאש: ומה שקורה הוא עדיין מחזיק אותה קצר, והוא לא נותן לה לעלות ל-90% המפורסמים, למרות שזה מגיע לה.

מר שלומי שטרית: וכולם קיבלו והיא לא.

גב' רונית ד. עייאש: בזמנים, וכולם חגית ואלעד וזהבה, כולם קיבלו את התוספת הזאת, ורק את עדנה הוא מחזיק קצר, על התוספת הזאת, כי ככה. זה עניין של אחריות מנהל לראות מי-

מר יוסף ניסן: איפה את היית כשהיית עם אלי לוי 18 שנה, למה אז לא חשבת עליה. למה אז לא חשבת עליה.

גב' רונית ד. עייאש: מערכת היחסים-

מר יוסף ניסן: איפה היית? איפה היית.

מר שלומי שטרית: אלי שמר על הקופה לא...

מר יוסף ניסן: גם אז היא רצתה העלאה. איפה היית?

מר שלומי שטרית: ... לבתיה ולעדנה לא, שיהיה 95% לכולם. אף אחד לא היה לו 95%.

גב' רונית ד. עייאש: הסיפור של סאמח הוא ביזיון להתנהגות, בודקת אחראית שנמצאת, עושה את כל עבודת המועצה בעניין פיקוח ובנייה, תושבת זורקת עליה מיץ, שופכת עליה-

מר יוסף ניסן: את ראית? את ראית את זה?

גב' רונית ד. עייאש: שופכת, האם עומדת-

מר יוסף ניסן: את ראית את זה? איך את טוענת את זה בכלל?

גב' רונית ד. עייאש: האם עומדת כנגדך תביעה של סאמח? האם היום יש נגדך-

מר יוסף ניסן: כן, כן, כן.

גב' רונית ד. עייאש: תביעה אישית. מה זה אומר?

מר יוסף ניסן: התשובה היא כן.

גב' רונית ד. עייאש: יופי. זאת אומרת-

מר יוסף ניסן: ומה זה אומר שהיא צודקת?

גב' רונית ד. עייאש: עובדת מועצה-

מר יוסף ניסן: שהיא צודקת? מה זה אומר?

גב' רונית ד. עייאש: עובדת מועצה תבעה, העזה ותבעה את ראש המועצה בתביעה משטרית.

מר יוסף ניסן: משטרית.

גב' רונית ד. עייאש: כמה זה עומד-

מר יוסף ניסן: תביעה משטרית?

גב' רונית ד. עייאש: על התנהגות-

מר יוסף ניסן: מה זה תביעה משטרית?

גב' רונית ד. עייאש: ראש המועצה באירוע הזה.

מר יוסף ניסן: לא, תסביר לה מה זה תביעה משטרית.

גב' רונית ד. עייאש: מכות במועצה של בנות הכספים. למה האירוע הזה התרחש? זה לא כי יוסי לא מעורב, כי הוא שתל עובדת חדשה בתוך הכספים, שהפכה להיות סוס טרויאני, תעדכני אותי, תביאי אותי, מחרחר ריב תמידי בתוך כל מקום שאתה נמצא בו. עובדת מטעמך יושבת ומדווחת, ואז אתה יוצר כל היום חיכוכים בתוך ארגון. כאן הבעיה שלך. ובסוף זה הסיפור של חגית, ולא רק שאמרת שחד וחלק אין לה שום דבר אחר. ההתלבטות שלה קיימת לאן ללכת, אין תוספת, אין שכר, ואם יהיה שתזכה בזה.

גב' ברוריה אליעז: הלוואי וזאת האמת.

גב' רונית ד. עייאש: אבל ההתפטרות של חגית באה כי זאת הייתה התשה בלתי נסבלת של כל השנתיים האחרונות שהיא נמצאת או שנה וחצי האחרונות שהיא נמצאת. וזה בדיוק-

מר יוסף ניסן: איך את אומרת, על סמך מה את אומרת את זה?

גב' רונית ד. עייאש: וכשאתה אומר-

מר יוסף ניסן: לא, על סמך מה את אומרת את זה?

גב' רונית ד. עייאש: כשאתה אומר-

מר יוסף ניסן: לא, את לא יכול להגיד דברים כאלה סתם.

גב' רונית ד. עייאש: אני אגיד מה-

מר יוסף ניסן: תגידי על סמך מה את אומרת את זה.

גב' רונית ד. עייאש: זה ה-10 דקות, אני-

מר יוסף ניסן: כן.

גב' רונית ד. עייאש: כשאתה אומר-

מר יוסף ניסן: על סמך מה את אומרת את זה?

גב' רונית ד. עייאש: כשאתה אומר-

מר יוסף ניסן: את לא יודעת כלום הרי, את לא יודעת כלום, את סתם, סתם

גב' רונית ד. עייאש: כשאתה אומר-

מר יוסף ניסן: סתם, אין לך מושג על מה את מדברת.

גב' רונית ד. עייאש: כשאתה אומר שאלעד מפרסם בפני עצמו, ואתה ניסית לעצור אותו. ומה אתה עושה ראש מועצה? מה אתה עושה? מפרסם בשם עצמך. איך אתה מעז להגיד לעובד אחר לעשות, ואתה עושה את זה בעצמך.

מר יוסף ניסן: אויש אויש.

גב' רונית ד. עייאש: זה רק הערת שוליים לעניין.

מר יוסף ניסן: אוי אי אפשר לשמוע את זה.

גב' עדי זנד: אני מבקשת. קודם כל מתי אני מאוד רוצה להודות על זה שהתעקשת שתהיה הישיבה הזאת. אני רוצה להגיד שאני מסכימה עם כל מה שאמרת. אני חושב שהמצב שלנו הוא חמור מאוד ברמת יישוב, ואני לצערי חייבת להגיד גם, שאני מסכימה איתך בנושא של מה שדיברת ביחס ליוסי וברוריה. ואני רוצה להביא את זה רק כדוגמה אחת קטנה קטנטונת. בוועדת תכנון ובנייה יושב צוות מקצועי, לא אנחנו, אנחנו חברי ועדה. יושב צוות מקצועי, מביא המלצה חד משמעית לא, ברוריה אני עכשיו, לא לאשר-

גב' ברוריה אליעז: הייתה המלצה לא לאשר?

גב' רונית ד. עייאש: כן, כן.

גב' עדי זנד: לא לאשר חלוקה-

גב' ברוריה אליעז: הייתה המלצה של הצוות המקצועי לא לאשר?

גב' רונית ד. עייאש: כן.

גב' עדי זנד: בפרצלציה של שטח של דונם.

גב' ברוריה אליעז: הייתה המלצה לא לאשר?

גב' עדי זנד: רגע,

גב' רונית ד. עייאש: כן ברוריה, כן, את לא השתתפת בישיבה? את...

מר יוסף ניסן: אבל הם טענו טענות. הם טענו שהיועץ המשפטי סתר אותם.

גב' רונית ד. עייאש: ממש לא נכון.

גב' עדי זנד: לא נכון. זה שקר.

מר יוסף ניסן: זה מה שהיה.

גב' עדי זנד: שקר.

גב' רונית ד. עייאש: ממש לא.

מר יוסף ניסן: זה מה שהיה.

גב' עדי זנד: שקר, שקר.

מר יוסף ניסן: בסדר, בסדר.

גב' עדי זנד: יושב צוות מקצועי-

מר יוסף ניסן: תאכלו את הלב.

גב' ברוריה אליעז: אם תגידו-

מר יוסף ניסן: ניסיתם להרוס לתושבים ולא הצלחתם.

גב' ברוריה אליעז: שקר, זה לא מראה שזה שקר.

מר שלומי שטרית: ... ראיתם, הוא פרסם את המכרז בפייסבוק.

גב' ברוריה אליעז: יש פרוטוקול. יש פרוטוקול-

מר שלומי שטרית: אני אשלח לך, צילמתי לך.

גב' ברוריה אליעז: ואפשר לבדוק, שהיועץ המשפטי נשאל והוא ענה שזה חוקי.

גב' עדי זנד: ברוריה, אני מדברת עכשיו.

גב' ברוריה אליעז: שזה חוקי.

מר יוסף ניסן: נכון. לא, שהמועצה לא חשופה לתביעות.

גב' ברוריה אליעז: נכון.

מר יוסף ניסן: מה שאלעד אמר שכן.

גב' ברוריה אליעז: נכון.

מר יוסף ניסן: אז מה?

גב' ברוריה אליעז: אני שאלתי.

מר יוסף ניסן: נכון, נכון.

גב' עדי זנד: טוב שאתם מסכימים אחד עם השני.

מר יוסף ניסן: נכון.

גב' רונית ד. עייאש: זה ברור.

גב' עדי זנד: אני אתאר לך את הסיטואציה, אתה יכול לקבל אותה או לא לקבל אותה מתי. יושבים מביאים לדיון חלוקת שטח של דונם בפרצלציה לדונם שמיועד למשפחת אחת, שיכולה להקים 2 בתים, והקימה 2 בתים. שאחת המשפחות או חלק מהמשפחה, בית אחד עוזב ומוכרים את זה למישהו זר, ובעצם זה מחייב אותנו את המועצה לחלק את זה בפרצלציה. עומד בניגוד לכל מדיניות-

גב' ברוריה אליעז: זה לא נכון, היה יועץ משפטי.

גב' עדי זנד: שנייה-

גב' ברוריה אליעז: היה יועץ משפטי-

מר שלומי שטרית: הוא מפורסם בפייסבוק.

מר יוסף ניסן: טוב שלומי עזוב את זה, עזוב את זה כרגע, זה לא הדיון. שלומי זה לא הדיון עכשיו.

גב' ברוריה אליעז: חזרתי 100 פעמים לשאול את דעתו, והוא אמר שאין תביעות נגד מועצה-

גב' עדי זנד: אני לא יכולה לדבר-

מר יוסף ניסן: בדיוק.

גב' ברוריה אליעז: במצבים כאלה.

מר יוסף ניסן: למרות שאלעד אמר שיכול להיות תביעות נגד המועצה.

גב' עדי זנד: רגע, יושב צוות מקצועי-

גב' ברוריה אליעז: לכן שאלתי, למה אני שם?

מר יוסף ניסן: בדיוק, בדיוק.

גב' ברוריה אליעז: באתי כדי לשאול את השאלות.

גב' עדי זנד: ברוריה לא יעזור, אני אגמור את המשפט.

מר שלומי שטרית: לקחו לנו את הוועדה העצמאית, אתה לא סיפרת לנו.

מר יוסף ניסן: היועץ המשפטי אמר שאלעד טועה, ולכן אישרנו.

גב' ברוריה אליעז: זה לא בסדר מה שאת עושה. זה לא בסדר. זה לא בסדר, וזה גם לא בסדר-

מר יוסף ניסן: אני לא ארד לרמה שלך.

גב' ברוריה אליעז: כי אביא את חגית-

מר יוסף ניסן: אני לא ארד לרמה הזאתי.

גב' רונית ד. עייאש: אבל זה המצב.

מר יוסף ניסן: לרמה הביובית שלך אני לא ארד.

גב' רונית ד. עייאש: אתה פשוט משקר-

מר יוסף ניסן: לביוב שלך אני לא ארד, אל תדאגי.

גב' עדי זנד: יושב צוות מקצועי וממליץ לא לאשר את זה.

גב' ברוריה אליעז: לא נכון.

גב' עדי זנד: עם טיעונים, כתוב בפרוטוקול.

גב' רונית ד. עייאש: את לא היית בישיבה.

גב' עדי זנד: שנייה, מביא ראש המועצה, תקשיב לי טוב-

מר יוסף ניסן: טוב מה זה קשור עכשיו לדיון אבל? מה זה קשור לדיון? אבל מה זה קשור לדיון?

גב' עדי זנד: מביא ככוח עזר את ברוריה-

גב' ברוריה אליעז: מה זה כוח עזר?

גב' עדי זנד: כדי שיהיה לו יותר אצבעות כדי שהוא יוכל לנצח בהצבעה-

(מדברים יחד)

גב' עדי זנד: ובזה נגמר כל הסיפור.

מר יוסף ניסן: שלומי שיהיה להם רוב.

גב' ברוריה אליעז: כוח עזר-

גב' עדי זנד: אין התייחסות לצוות מקצועי, הוא לא מאמין בצוות המקצועי שלו. הוא לא מעריך את מנהלי המחלקות שלו.

מר שלומי שטרית: הניהול השלך, הניהול, הניהול, יוסי אתה...

גב' עדי זנד: הוא לא מעריך את דיאנה, הוא לא מעריך את זה, ואני אגיד לכם עוד משהו-

גב' ברוריה אליעז: כיוון שאני התחלתי-

גב' עדי זנד: ואני אגיד לך עוד משהו-

גב' ברוריה אליעז: זה רק מאוד מה שאת עושה.

גב' עדי זנד: כשמנהל העובדים שלו-

גב' רונית ד. עייאש: זה רק מאוד מה שאת עשית.

גב' עדי זנד: מצביעים ברגליים, זה רגע עם מראה מאוד מאוד קשה. ואני חושבת שמול המראה הזאת בעצם יזמת את המפגש הזה. יש כרגע סיטואציה קשה, שצוות של מנהל, יש פה מנהל שלא רוצים לעבוד איתו.

מר יוסף ניסן: בסדר, בסדר. מה זה לא רוצים. בשם מי את מדברת לא רוצים.

גב' ברוריה אליעז: יוסי אני רוצה-

מר יוסף ניסן: בשם מי את מדברת לא רוצים?

גב' רונית ד. עייאש: בשם העובדים שאתה...

(מדברים יחד)

מר שלומי שטרית: יוסי אתה יודע מה-

גב' ברוריה אליעז: יוסי, מכיוון שדיברו בשמי אישית, אני רוצה לומר. אני לא יודעת אם אתם מאמינים בהן צדק שלי, אבל בכל... כשתרצו בבריאות ילדיי וכו'. יוסי פנה אליי להגיע לישיבה, ואני אמרתי שאני לא בטוחה שאני שייכת בכלל לדבר-

גב' עדי זנד: נכון את לא.

גב' ברוריה אליעז: הוא פנה אליי-

גב' עדי זנד: נכון את לא.

גב' ברוריה אליעז: הוא פנה אליי 10 דקות לפני הישיבה, להכין את עצמי ולבוא. אמרתי אני לא יודעת בכלל אם אני שייכת. הוא אמר: 'ברוריה לעניין כזה כל חברי המועצה מוזמנים'. אני לא ידעתי בכלל, לא היה בינינו שית, לא ידעתי במה מדובר, ב-10 דקות אתם יכולים להבין.

גב' רונית ד. עייאש: ברור.

גב' ברוריה אליעז: פעם ראשונה-

גב' רונית ד. עייאש: אז אומרים להצביע לא, ומצביעים לא.

גב' ברוריה אליעז: שפעם ראשונה שראיתי את הדברים לפניי זה כאשר נתנו לי את הדפים באותם דקות, עדי יכולת לשאול אותי-

גב' עדי זנד: אני מאמינה לך למה שאת מספרת עכשיו.

גב' ברוריה אליעז: אמרתי את זה גם-

גב' עדי זנד: מאמינה לך לכל מילה.

גב' ברוריה אליעז: אני גם אמרתי את זה גם לרונית ורונית אמרה אז תלכי. אז תלכי.

גב' עדי זנד: את מעצימה רק את מה שאמרנו.

גב' ברוריה אליעז: אבל כשאת אמרת אז תלכי, זה נשמע לי מאוד-

גב' רונית ד. עייאש: אומרים אל תצביעי ואת מצביעה בעד.

גב' ברוריה אליעז: זה נשמע לי, זה נשמע לא טוב.

גב' רונית ד. עייאש: זה מה שקורה.

גב' ברוריה אליעז: ולכן-

גב' רונית ד. עייאש: אומרים תצביעי בעד למרות שאת לא מבינה, ולא מכירה את החומר.

גב' ברוריה אליעז: אני מאוד הייתי-

גב' רונית ד. עייאש: הצבעת בעד.

גב' ברוריה אליעז: מאוד הייתי רוצה שאם כבר פנו אליך כאילו שאתה-

מר יוסף ניסן: כזקן השבט, כזקן השבט.

גב' ברוריה אליעז: הוא לא זקן השבט.

מר שלומי שטרית: הוא אמיתי, הוא אמיתי.

גב' ברוריה אליעז: הוא לא זקן השבט.

מר שלומי שטרית: מתי אמיתי.

גב' ברוריה אליעז: אז אני גם אומרת את האמת. האמת היא-

גב' עדי זנד: שלא ידעת בכלל על מה את באה להצביע.

גב' ברוריה אליעז: אתם יכולים להסתכל בפרוטוקול ולראות שאני שאלתי-

מר יוסף ניסן: במפורש.

גב' ברוריה אליעז: עשרות שאלות על כל פנייה של תושב, כי לא הייתי מודעת מהי מיהי. אני לא מכירה אף אחד מהתושבים האלה, אני לא יודעת איפה הם גרים. אבל כאשר אני אמרתי שכבר חילקו מגרש באופן מקרי-

גב' רונית ד. עייאש: כן, זה סגור.

גב' ברוריה אליעז: ... גיליתי את זה, שחילקו כבר מגרש ל-2 בתים קודם, זה לא מצא חן בעיני החברה. לכו תבררו-

מר יוסף ניסן: ברוריה זה לא העניין.

גב' ברוריה אליעז: תראו את האמת.

מר יוסף ניסן: ברוריה, ברוריה, אנחנו גולשים עכשיו סתם נו.

גב' ברוריה אליעז: על כל שאלה שאמרו שם שאלתי, אני מזמינה-

מר יוסף ניסן: ברוריה זה לא העניין, זה לא האישיו-

גב' ברוריה אליעז: ... שאלות מאוד. היועץ המשפטי ענה לי על כל דבר שזה חוקי וזה לא, אפילו אלעד אמר בעצמו-

פרופ' מתי ליפשיץ: ברוריה, שמענו-

מר שלומי שטרית: ברוריה, ברוריה, יש לנו דברים יותר חשובים כרגע, ברוריה.

גב' ברוריה אליעז: על שאלה מסוימת שזה נתון לפרשנות לכאן ולכאן. ולכן אני מאוד שלמה-

מר יוסף ניסן: עם ההחלטה.

גב' ברוריה אליעז: עם מה שעשיתי כי זה לא בגלל שהיו הרבה דברים, ותראו בפרוטוקולים שלא הייתי שלמה, שלא הצבעתי על תב"רים, ששינו תב"רים בגלל ההצבעה שלי-

פרופ' מתי ליפשיץ: ברוריה, עוד מילים...

מר שלומי שטרית: שאלה אחת-

גב' ברוריה אליעז: זה לא יפה לעשות את העליהום המלוכלך הזה, עליהום מלוכלך.

מר יוסף ניסן: אין חדש תחת השמש. אני רוצה רק לומר דבר אחד לפרוטוקול. זה מפריע לי מה שאמרת קודם, שאני עשיתי לה את המוות. ואני שאלתי אותה: 'אומרים שאני עשיתי לך את המוות. אמרת למישהו שאני עושה?' היא אומרת: 'אני לא אמרתי דבר כזה במפורש.' זה מה שהיא כותבת.

מר שלומי שטרית: רגע, אני רוצה לסיים. אני רוצה לסיים בבקשה.

פרופ' מתי ליפשיץ: היא לא אמרה נכון. היא לא אמרה דבר כזה... אבל אתה עשית לה

את המוות...

(מדברים יחד)

פרופ' מתי ליפשיץ: ... ואת לא יודעת... מפריע לי מאוד שהכלבים נובחים-

גב' עדי זנד: והשיירה עוברת.

פרופ' מתי ליפשיץ: והשיירה תמשיך הלאה.

גב' עדי זנד: נכון.

פרופ' מתי ליפשיץ: וכל מערכת יחסי העבודה ממחר יום חמישי וביום ראשון, ימשיכו להיות, אני כבר פה מודיע, אני לא העליתי את הפגישה הזו כדי שהכלבים נובחים והשיירה עוברת. אני העליתי את הפגישה הזו א' לעורר... מה שקורה. ב' להצטער בכל מה שקורה. הדבר הכי חשוב שאני אנחה את עמדתי בכל מה שקורה במועצה בהתאם לכל מה שקורה בעבודת המועצה, כך אני אקבל החלטות מה אני עושה. וכל אחד מכם צריך לקבל את ההחלטות האלה.

לאישור תב"ר מה שאתה אמרת, אני חייב לענות לך, אני לא אצביע נגד ההצבעות הקודמות שלי. אני לא הצבעתי בעד או נגד התקציב רק מתוך להוריד את יוסי. גם את הפגישה שאני עושה היום, זה לא כדי לזרוק על יוסי כיסא. זה לזרוק על יוסי כיסא במובן של עובדי המועצה.

גב' ברוריה אליעז: לטייב את הדברים.

פרופ' מתי ליפשיץ: לתקן את המעוות. והחבר'ה עוד ימשיכו לעבוד במועצה. הפסדנו את חגית, ואנחנו נפסיד את אלעד. יכול להיות שנפסיד עוד אחרים. לאט לאט אתם תראו את זה-

גב' רונית ד. עייאש: הפסדנו מה זאת, הפסדנו אחרים כי הם לא מסוגלים לעבוד-

פרופ' מתי ליפשיץ: אבל אי אפשר להמשיך ככה.

מר שלומי שטרית: בדיוק. עכשיו מפה יוסי איך אנחנו מתקדמים, אני לא רוצה להתנגח איתך, לא רוצה לריב איתך, רוצים לעזור לך.

מר יוסף ניסן: טוב.

מר שלומי שטרית: איך מפה אנחנו מתקדמים. בלי גזבר-

גב' ברוריה אליעז: בישיבה הבאה.

מר שלומי שטרית: בלי מהנדס.

מר יוסף ניסן: חגית נשארתי בינתיים-

מר שלומי שטרית: איך אנחנו מתקדמים? מחר היחס עם העובדים-

מר יוסף ניסן: היא אמרה שהיא תכין גם את התקציב, יכול להיות שהיא גם תשנה את דעתה.

מר שלומי שטרית: ממשיך ככה, אתה רוצה לבוא ולהגיד חבריה אני הולך לשנות את דעתי, את ההתנהגות שלי, את היחס שלי. לוקח לידי אנשים חזקים רציניים, מוביל את היישוב, עוזר ליישוב או אנחנו-

מר יוסף ניסן: עוד מישהו רצה לומר משהו?

מר שלומי שטרית: אה אוקיי תודה לך.

מר יוסף ניסן: עוד מישהו רצה משהו? לא.

גב' עדי זנד: שזה מאוד מצער.

מר שלומי שטרית: זאת התשובה.

מר יוסף ניסן: בעיניי המציאות שתוארה פה, היא פשוט לא נכונה. אבל אין מה לעשות-

גב' רונית ד. עייאש: זו אחת הבעיות-

מר יוסף ניסן: אנחנו בשנת בחירות-

מר שלומי שטרית: פונים-

מר יוסף ניסן: אנחנו בשנת בחירות ואני מקבל את זה, אני מקבל את זה כי אני מבין שזה חלק-

מר שלומי שטרית: ... בחירות כבר שנה וחצי בחירות.

מר יוסף ניסן: ממסע, חלק ממסע בחירות.

מר שלומי שטרית: ... איזה בחירות?

מר יוסף ניסן: מה לעשות. לתאר מצב קשה על סמך שום-

מר שלומי שטרית: אף אחד ... לא מתמודד עם יוסי, מה יש לדבר.

מר יוסף ניסן: שום מידע הרי לא-

גב' רונית ד. עייאש: יש לך תביעה של עובדת מועצה נגדך.

מר יוסף ניסן: מה זה קשור?

גב' רונית ד. עייאש: יותר חמור מזה?

גב' עדי זנד: יוסי, אני חושבת-

גב' רונית ד. עייאש: תביעה,

מר יוסף ניסן: אז מה זה אומר? מה זה אומר? אבל מה זה אומר?

גב' רונית ד. עייאש: היו צריכים לרעוד מראש המועצה.

מר יוסף ניסן: אולי תגידי בוא נחכה שהתביעה הזאתי תתברר ונראה מי צודק.

גב' רונית ד. עייאש: לא, לא, לא.

מר יוסף ניסן: גם היו לי עוד 6 תביעות אחרות שניצחתי בהם.

גב' רונית ד. עייאש: עצם העובדה שהיא הגישה.

מר יוסף ניסן: מעולם לא הפסדתי בבית משפט, והיו לי 10 פעמים כאלה, 10. מעולם לא הפסדתי, ואני אומר לך-

גב' רונית ד. עייאש: הנה באה הפעם הראשונה.

מר יוסף ניסן: שאת גם תתבדי גם פה.

גב' רונית ד. עייאש: אין בעיה.

מר יוסף ניסן: 10 פעמים.

גב' רונית ד. עייאש: עצם העובדה שעובד מגיש כנגד זה-

מר יוסף ניסן: אי אפשר, אי אפשר לקחת צדיק ולעשות אותו עבריין, גם לא בבית משפט. שמעת? גם לא בבית משפט.

גב' עדי זנד: יוסי, אני רק רוצה להגיד במשפט אחרון, שאני מקווה שהשיחה הזאת הייתה לך מראה, גם אם מראה לא נעימה, מראה שתגרום לך רגע לעצור ואולי לראות את הדברים כפי שהם נראים על ידי אחרים, זהו. ואולי לעשות עם זה משהו.

מר יוסף ניסן: כשהדברים יהיו-

גב' עדי זנד: אני רק רוצה להציע לך, אני לא יכולה יותר מזה לעשות שום דבר.

מר יוסף ניסן: טוב בסדר.

גב' עדי זנד: אני לא יכולה, מעבר לעשות לך, להרים רגע דגל ולשים מראה, אי אפשר יותר מזה כרגע. וזה עצוב.

מר יוסף ניסן: טוב. אוקיי סיימנו, תודה לכולם.

(-)

מר יוסף ניסן
ראש המועצה